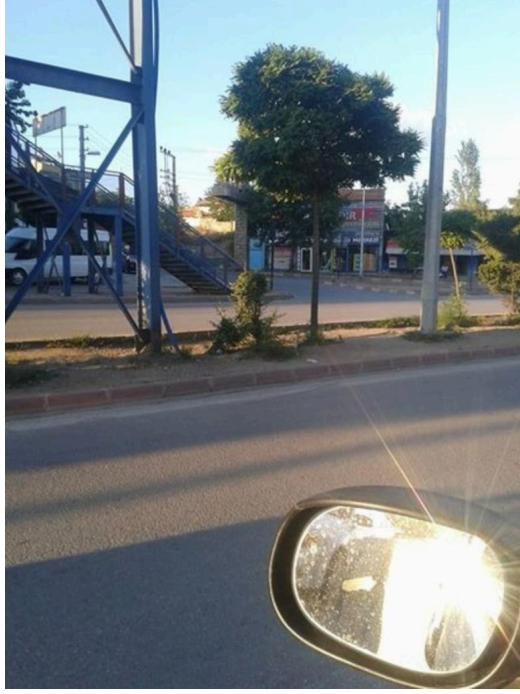

Avuntu

– MESUT ÇİFTÇİ · 02 Ağustos 2024

Her şey döner;
Güneş, ay ve yıldızlar
Ve hatta zavallı insancıklar etrafımda,
Bir akşam üstü karanlığında,
İçimde yankılanan sesler gibi,
Her defasında pişman gibi,
Benliğime düşman gibi,
Susmak bilmez birer ezgi
Ve her biri bir başka âlemin türküsü.

Çevremde insanlar var,
Yüzlerindeki maskeler dar,
Gözlerinde sahte ışıklar.
Sanki beni kandıracaklar,
Kan revan içinde mi bırakacaklar?
Parçalayıp yerlere mi atacaklar,
Kalbimi?
Bir dost elinin sıcaklığı yeterdi aslında
Ama bulunur mu bu kalabalıkta?

İyi bir karakter,
Saf bir yürek,
Her bedende bulunmaz.
Kimi çıkar peşinde,
Kimi ise kibirle dolu ve leş içinde.

İçimdeki yalnızlık,
Kalabalıklardan daha değerli.
Her düşüncemi paylaşmak,
En büyük hatam belli ki.

Özelimdir benim düşüncelerim,
Özlemimdir vefakâr yarenlerim,
Saklı bahçemde gizli,
Her biri birer inci,
Saklanır derinlerde,
Ve açılması namahrem kapılarda.

Gecenin sessizliğinde,
Yıldızlarla dostum olur yalnızca.
Onlar anlar beni,
Onlara dökerim içimi,
Ve onlar bilir kalbimi.

Kalabalıkların içinde yalnız olmak,
Tek başına ama başı dik,
Belki de en büyük huzur.
Çünkü yalnızlığım,
Kendi gerçeğimin aynasıdır.

Bırakın kalabalıklar gitsin,
Bıraktım maskeler düşsün,
Ben kendi yalnızlığımla,
Kendi gerçekliğimle,
Kendi evrenimde huzurluyum
Ya da kendimi böyle avutuyorum.